29/11/2019

Ce este unitatea? Învierea noastră

Şi a zis Dumnezeu: „Să facem om după chipul şi după asemănarea Noastră, ca să stăpânească peştii mării, păsările cerului, animalele domestice, toate vietăţile ce se târăsc pe pământ şi tot pământul!” Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat şi femeie. (Facere 1:26-27)

După cum vedem, Sfânta Scriptură vorbește despre un singur om – vorbește la singular, chiar dacă, la prima vedere, a trebui să vorbească de doi oameni: bărbat și femeie.

Ce știm noi despre Dumnezeu? Că este un singur Dumnezeu în trei persoane: Sfânta Treime. Deci unicul Dumnezeu a făcut un singur om în multe persoane de două genuri: masculin și feminin. Din păcate, însă, această unitate originală nu mai există astăzi pentru că acest Adam unic a fost îmbucățit de păcat. Această oglindă unică, acest chip unic a unicului Dumnezeu a căzut și s-a spart în multe cioburi. Aceasta este căderea lui Adam.

Din cauza aceasta S-a întrupat Dumnezeu Cuvântul – Iisus Hristos – spunând:

haideți să refacem pe Adam pentru că altfel vă chinuiți în iadul pe care singuri vi l-ați generat. Cine dorește, să se unească cu Mine și prin Mine între voi.

Ce a creat Dumnezeu? Un dumnezeu creat, o minte gigantică. Toate persoanele urmau să coopereze în timp real, pe plan mintal, fără nici un fel de dezacord pentru împlinirea aceluași scop, păstrându-și însă fiecare specificitatea sa. Deci, darul cunoașterii gândurilor este un dar natural iar vorbirea este de fapt un nivel inferior de comunicare. La oamenii care se apropie de Dumnezeu, la sfinți, acest dar al cunoașterii gândurilor reapare.

Cum, însă, se putea realiza concret acestă unire pentru același scop, păstrându-ne, însă, specificitatea? Este ca în cazul unui trup care, de exemplu, urcă o scară: picioarele fac ceva, mâinile fac altceva, ochii fac altceva – fiecare mădular face altceva, însă toate mădularele conlucrează în timp real pentru îndeplinirea aceluiași scop: urcatul pe scară a persoanei respective.

Când Sfântul Apostol Pavel spune că Biserica este trupul lui Hristos iar noi suntem mădulare în parte, Sfântul nu vorbește poetic ci într-un mod foarte concret, după cum am arătat mai sus. În acest trup, Hristos este capul iar Duhul Sfânt este sângele duhovnicesc ce dă viață în mădulare.

Nu putem găsi în alt fel fericirea și învierea noastră decât numai în acest neam duhovnicesc. Neamul adevărat este comuniunea între vii, comuniunea între morți, comuniunea între vii și morți în mijlocul Sfintei Liturghii.

Bazat pe Sfântul Sofronie de la Essex, Facere 1:26-27, 1 Corinteni 12:3-30

În fotografie, Mitropolitul Atanasie de Limassol înconjurat de părinți. Mănăstirea Vatoped, Muntele Athos.

— ro.asceticexperience.com